

Islams första dagar

Publicerad: 26 December 2011

Under eller omkring år 570 föddes ett barn som skulle få namnet Muhammed (över honom vare Guds frid och välsignelser) och som skulle bli profet för en av världens stora religioner, islam. Han föddes i en familj som tillhörde klanen Quraish som var den härskande stammen i Mecka, en stad i Hijāz-regionen i nordvästra Arabien.

Kaba i Mecka hade under det sjätte århundradet blivit ett viktigt centrum för handel med stormakter som sasaniderna, bysantinerna och etiopierna. Som ett resultat av detta dominerades staden av mäktiga köpmannafamiljer, bland vilka Quraish var framstående.

Muhammeds föräldrar

Muhammeds far, Abd Allah ibn Abd al-Muttalib, dog före hans födelse och hans mor, Aminah, dog när han var sex. Det föräldralösa barnet sändes därför till farfadern som var ledare för klanen Hāshim. När även hans farfar gått bort togs Muhammad hand om av hans farbror, Abu Tālib. Enligt den tidens sed sändes Muhammad för att leva med en beduinfamilj under ett eller två år. Denna sed som följts av adliga familjer i Mecka, Medina, Tāif och andra städer i Hijāz hade stor betydelse för Muhammad. Förutom att uthärda strapatser i öknen fick han smak för det rika språk som araberna älskade och som var deras mest ädla konst. Han lärde sig likaså att ha tålmod och överseende tillsammans med herdarna, vars liv i enslighet han först delade och sedan kom att förstå och uppskatta.

Khadija

Omkring år 590 när Muhammad var 25 år gammal trädde han i tjänst hos en köpmannaänka vid namn Khadija och tog då del av karavanhandeln i norr. Senare kom han också till att gifta sig med henne och tillsammans fick de två söner och fyra döttrar. Inget av barnen överlevde dock.

Tiden i grottan Hīrā'

I fyrtioårsåldern började han dra sig tillbaka för att meditera i en grotta på berget Hīrā', strax utanför Mecka, där den första av de stora händelserna i islam ägde rum. En dag när han satt i grottan hörde han en röst som senare presenterade sig som ängeln Gabriel, som befallde honom att:

Läs i din Herres namn, Han som har skapat – skapat människan av en grodd som sätter sig fast!
skapat människan av en grodd som sätter sig fast! [1]Koranen 96:1-2

Mohammed brukade dra sig tillbaka till grottan Hirā' för komplementation.

Tre gånger erkände Muhammad sin oförmåga att läsa, men varje gång upprepades kommenderingen. Slutligen reciterade Muhammad de ord som var de fem första verserna i det 96:e kapitlet i Koranen – ord som förkunnade att Gud var människans Skapare och Källa till all kunskap.

De första muslimerna

Först berättade Muhammed enbart för Khadija och hans närmsta krets om denna upplevelse. Men när fler uppenbarelser uppmanade honom till att öppet förkunna Guds enhet blev de som följde honom allt fler, först bland de fattiga och slaverna, men senare även bland de mest framstående männen i Mecka. De uppenbarelser som han tog emot vid denna tid och de som skulle komma senare är Koranen, islams heliga skrift.

Det var inte inte alla som godtog Guds budskap förmedlat genom Muhammed. Även i hans egen klan fanns dem som förkastade hans lära och många köpmän motsatte sig aktivt budskapet. Motståndet ledde dock enbart till att Muhammeds känsla för uppdraget finslipades och att han kom till att förstå exakt hur islam skiljer sig från hedendom. Tron på Gud är i islam av största vikt och varifrån alla andra delar av religionen följer. Koranen betonar Guds enhet, varnar dem som förnekar den om ett hotande straff och förkunnar Hans gränslösa medkänsla för dem som underkastar sig Hans vilja. Här bekräftas den yttersta domen, när Gud, domaren, kommer väga varje människas verk och därefter belöna de troende och straffa förnekarna. Eftersom Koranen avvisar polyteism och i starka ordalag betonar människans moraliska ansvar presenterades en verklig utmaning för Meckaborna.

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Koranen 96:1-2